

ПРОТОКОЛ

№ 1682

гр. Варна, 01.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светла В. Пенева

Членове: Красимир Т. Василев
Мирела Огн. Кацарска

при участието на секретаря Цветелина Н. Цветанова
Сложи за разглеждане докладваното от Светла В. Пенева Въззивно гражданско дело № 20233100500740 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:07 часа се явиха:

Въззивникът П. А. А., редовно и своевременно призован, явява се лично и се представлява от **адв. Т. П.**, редовно упълномощена и приета от съда от преди.

Въззиваемата страна С. К., редовно и своевременно призована, явява се лично.

ДИРЕКЦИЯ „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“ - ВАРНА, редовно и своевременно призована, не изпраща представител.

Вещото лице А. М. Ц., редовно и своевременно призован, явява се.

АДВ. П.: Моля да се даде ход на делото.

ВЪЗЗИВАЕМАТА К.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

Настоящото производство е въззивно и е образувано по жалба на П. А. А. чрез адвокат Т. П. срещу решение № 299 от 02.02.2023 г., постановено по

гр.д.№ 170524576 по описа за 2021 г. на Районен съд – Варна, четиринадесети състав, в частта, с която е определен режим на лични отношения на бащата П. А. А. с децата М. П.ов А. и М. П.ова А.а; в частта, с която ползването на семейното жилище е предоставено на С. К.; както и в частта относно определената за заплащане държавна такса върху определената издръжка за двете деца.

Във въззивната жалба се излагат доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на решението. Доводите досежно определения режим на личен контакт на бащата с децата се свеждат до това, че въпреки изразеното становище, че в интерес на децата е да бъде определен разширен режим, то същият е намален в сравнение с този по постановените привременни мерки. Сочи се, че от раздялата на страните майката възпрепятства срещите на бащата с децата, настройва ги срещу него, което още повече задълбочава отчуждението между тях. Излагат се подробни аргументи защо апартамент *** не е семейно жилище, а такова е друг апартамент. Искане се отмяна на решението в обжалваните части, като бъде постановено ново, с което да бъде определено бащата да вижда и взема двете деца при себе си всеки вторник от 18,30 часа до 19,30 часа, всяка сряда от 18,30 часа до 9 часа в четвъртък с преспиване, всеки първи и трети и, ако има, пети, петък от месеца от 18,30 часа в петък до 18,30 часа в неделя с преспиване, през лятото – от 1 до 15 юли и от 1 до 31 август; да бъде предоставено за ползване на С. К. и децата семейното жилище в ***, както и да бъде намален размера на разноските за държавна такса по исковете за издръжка.

Въззиваемата страна С. К. чрез адвокат А. Н. в писмен отговор е оспорила жалбата като неоснователна, като подробно е изложила аргументите си за правилността и законосъобразността на обжалваното решение и иска неговото потвърждаване.

АДВ. П.: Запозната съм с доклада, нямам възражения. Поддържам въззивната жалба, оспорвам отговора.

ВЪЗЗИВАЕМАТА К.: Запозната съм с доклада, нямам възражения. Оспорвам въззивната жалба, поддържам отговора.

СЪДЪТ докладва постъпилото на 20.10.2023г. заключение на вещото

лице А. М. Ц. по допуснатата съдебно-психологична експертиза, констатира, че същото е постъпило в рамките на законоустановения срок по смисъла на чл. 199 от ГПК.

АДВ. П.: Да се изслуша.

ВЪЗЗИВАЕМАТА К.: Да се изслуша.

На основание чл. 200, ал. 1 от ГПК, преди изслушване на депозираното в срок заключение, **СЪДЪТ** пристъпва към снемане самоличността на вещото лице, като му напомня отговорността пред закона за даване на невярно или заинтересувано заключение.

Вещото лице А. М. Ц., 45г., българин, български гражданин, неосъждан, без родство и дела със страните по спора, предупреден за наказателната отговорност по чл. 291 от НК.

Обещавам, че ще дам заключението си без всякакво пристрастие.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ц.: Поддържам писменото заключение.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ц. на въпроси на адв. П.: При конкретни въпроси към едното и другото лице не е необичайно при психологично изследване да има съвпадане на личностните характеристики, затова по този начин са отразени процесните.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ц. на въпроси на съда: Въпросите ми основно бяха свързаните с децата, но не мога да изключа родителите като част от семейната единица, поради което съм задавал едни и същи въпроси и на двамата родители, за да получа някаква информация относно тяхната личностова структура и това е отразено в самата експертиза.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ц. на въпроси на адв. П.: Резултатите се отнасят персонално за всяко едно лице, след името на лицето съм сложил психологичното изследване, това касае лицето, което е попълвало въпросника. Говорим за психично здрави личности с определени повишени или нормални показатели в скалите. Отчитам това, което въпросната скала дава като резултат и вариантите, до които би могъл да доведе този резултат. Това не означава, че изследваното лице страда от алкохолизъм или ниска трудоспособност, но при определени житейски ситуации е възможно това

нещо да се отключи, но това не означава, че към момента изследваното лице е такова. За хипомания имаме ниски-средни стойности, даже нямаме високи стойности за П.. По отношение на стр. 8, където за личностова структура е посочено, че П. е склонен към конфликти, това са резултати от изследванията, да, склонен е към конфликти, каква е причината за склонността може да градим само хипотези. Важи и за двете страни, не е необичайно да съвпадат изследванията. При обследване на децата не е присъствала майката. Присъствахме аз, госпожа И., която е преводач, двете деца. Впоследствие само с едното работихме, другото излезе, после дойде другото дете, не е присъствал нито един от родителите по време на изследването на децата. Описал съм в експертизата, че и двете деца се намират във възраст, в която определено биха могли да бъдат манипулирани и да се поддават на внушаемост. Конкретно изречението „Най-важното за човек е любовта.“ беше изключително изненадващо и за мен, и за преводачката, защото беше изключително откровено. По никакъв начин нито се замисли преди да отговори, просто детето си го каза естествено.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ц. на въпроси на съда: Възможно е да го е възприела като постулат. М. е по-малката, при нея нивото на развитие не предполага организация на дългосрочната памет, тя към настоящия момент все още оперира с кратковременната си памет. Не казвам, че няма възможност да запомня и да съхранява неща от ежедневието, но ако говорим за целенасочено манипулативно действие, детето няма интелектуалните възможности към настоящия момент предвид развитието си да съхранява по-дълго една мисъл, ако тя е внушена от страната.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ц. на въпроси на адв. П.: По отношение на това, че детето М. разказва от първо лице за дядо си А., без да го познава, няма как да стане без да е говорено на детето за този човек, предвид факта, че той е починал. Достатъчно често се говори на детето за този човек. Възможно е да се говори и за бащата. Ако засягаме синдрома на родителско отчуждаване, това може да бъде целенасочено и умишлено въздействие, може да бъде и пасивно и недиректно. Пасивното и недиректното е да не се обсъжда отсъстващият родител пред децата, да се говорят неща, които волно или неволно представят отсъстващия родител в неблагоприятна светлина. Целенасоченото въздействие е умишленото, при него се използват съвсем други методи. За съжаление, моята констатация е, че и двете деца са в

крайната степен на отчуждаване. Бащата е възприет като изцяло лош, майката като изцяло добра. Тази степен е трудно преодолима дори и с терапевтична помощ. През цялото време търсих това амбивалентно поведение, което децата имат. Амбивалентността представлява едновременно да приемаш и да отхвърляш една фигура, но спрямо бащата те нямат тази амбивалентност. Той е изцяло лош, само го отхвърлят, при тях няма никакво приемане, дори няма усещането, че това е техен родител.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ц. на въпроси на съда: Това се дължи на крайната степен на отчуждение.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ц. на въпроси на адв. П.: При М. би следвало да има спомени за бащата, М. е била по-малка, когато фактически се разделят родителите. М. би следвало да има спомен както за баща си, така и за изградена семейна триамбулация майка-родител-баща. М. говори в минало време, това ми направи впечатление, че детето постоянно използваше „правил“, „бил“, минало време, което беше крайно неестествено за дете на тази възраст да използва такъв език. Не знам дали се дължи на факта, че все пак българският не му е роден език.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ц. на въпроси съда: Децата разбират български език, и двете посещават една и съща детска градина, различни групи. Разбират, но по-лесно им беше да комуникират на руски език.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ц. на въпроси на адв. П.: По отношение на изявлението на детето, че не иска да остане на улицата, не бих казал категорично, че това е изцяло волята на детето, такава реплика няма как да бъде казана без някаква внушаемост.

АДВ. П.: Може ли да се приеме, че се коментира пред детето някакъв проблем? От кой от родителите има манипулация и тя довела ли е до отчуждение, до каква степен?

СЪДЪТ отклонява въпросите на адв. П..

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ц. на въпроси на адв. П.: За преодоляване на отчуждението ще трябва дълга работа и сътрудничество на двамата родители. Ако започне да се работи с помощта на социална услуга, трябва да има сътрудничество и от двамата родители. Без такава няма да се преодолее.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ц. на въпроси на съда: Майката задоволява една потребност, бащата задоволява друга потребност, всички знаем, че е най-добре децата да се развиват пълноценно в комуникация с двамата родители. М. вече е минал през етапа на идентификация, когато момченцата се идентифицират с бащите, а момиченцата с майките. При М. няма потребността от бащината фигура, от авторитета, от силата, от подкрепата, от поставянето на граници, не казвам, че майката не може да се справи, но това ще го постави в ситуацията, в която би могъл да избере поведение, което да не е чак толкова добре приемливо социално, поставя го в риск. При М. има обратното. Отношенията, които изграждат децата със срещуположния пол, първото взаимоотношение за М. е майката – първата женска фигура в живота, при М. това е бащата. Ако тя няма изградено отношение с бащината фигура, което да е емоционално подкрепящо и градивно, това би могло да я постави в ситуация на риск при изграждане на взаимоотношения със срещуположния пол в бъдеще.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ц. на въпроси на въззиваемата К.: Ако има наистина агресивно поведение, децата не е добре да стават свидетели на такова, именно поради тази причина съм написал в края на експертизата, че когато влезе една социална услуга, вече има хора, които наблюдават отношенията. Всичко това се протоколира, дали такива срещи се осъществяват, ако не се осъществяват, каква е причината, от единия или от другия родител, и всичко това се документира и впоследствие би могло да бъде изискано от съда. Аз съм работил в център за обществена подкрепа, предлагали сме такъв тип услуга, осъществявал съм такива контакти, знам как протичат, поради тази причина виждам потребността и полезността от една такава социална услуга в конкретния случай.

Това, че отсъствието на мъжка авторитетна фигура в живота на децата може да доведе до проблеми е хипотеза.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ц. на въпроси на адв. П.: Бащата е възприет от децата като агресор, но по време на срещата бащата по никакъв начин не показваше агресия в кабинета при мен, нито по някакъв начин е имало поведение, което да постави децата в ситуация на стрес, това е при мен, какво е било в къщата не знам.

Децата реагираха на баща си крайно негативно. Изключително негативен образ е изграден у децата спрямо бащината фигура. В същия

момент обаче децата имат абсолютно нормални възможности за свързване с нови и непознати хора, какъвто бях аз. Аз също съм мъж, те нямат психически проблеми да осъществяват контакти с други хора, дори непознати. Съдействието и на двамата родители ще е крайно необходимо за преодоляване на това отчуждение.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към вещото лице.

СЪДЪТ намира, че изготвеното по делото заключение на съдебно-психологичната експертиза адекватно отговаря на поставените на вещото лице задачи, поради което същото следва да бъде прието и приобщено като писмено доказателство по делото.

Ето защо,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателство по делото изслушаното в днешно съдебно заседание експертно заключение на вещото лице А. М. Ц. по допуснатата съдебно-психологична експертиза.

СЪДЪТ докладва справка-декларация на вещото лице А. М. Ц..

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОПРЕДЕЛЯ окончателно възнаграждение на вещото лице А. М. Ц. в размер на 620 лева, платими от бюджета на съда, за което **ДА СЕ ИЗДАДЕ** РКО.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИСТЪПВА на основание чл. 59, ал. 6 от СК към изслушване на въззивника П. А. А..

ВЪЗЗИВНИКЪТ А.: Децата не съм виждал от над 2 години, в смисъл

ням нормална среща с тях. Имам 2 срещи в Центъра за закрила на детето в кв. „Ч.“ миналата година, не знам дали имаше 45-50 минути с тамошния социален работник с двете деца М. и М., моите деца. Другата среща, която беше в центъра, който е близо до Окръжна болница, там имам една среща единствено и само със сина ми М., без дъщеричката ми М., пак за около 45-50 минути. Това е в продължение на 2 години. Правил съм много опити да ги виждам децата. От юни миналата година от съдебно заседание, където е за развода, имам привременни мерки, написан е точен час, ден и кои празнични дни. Като отида да ги взема, стават все неприятни неща. Много дълго време, откакто са излезли тези привременни мерки, тази госпожа и нейната майка в началото, когато трябваше да си виждам децата по привременните мерки, тя обикновено не беше в апартамента, майката на децата. Има наказателно дело и при съдебен изпълнител. Всеки път, като искам да изпълнявам привременните мерки, ми пречи майката на децата. Или крият децата, не са в апартамента в дадения час, когато трябва да отида. Аз ходя с майка ми и баща ми, постоянно ходя с тях като свидетели. Много пъти, когато са били там, първото нещо, което чувам, когато те ми отключват отвътре вратата на собствения ми апартамент, е заключването на детската стая и всичко свършва до там. Последната сряда не съм ходил да взема децата, защото аз ходя само с моите родители, а те не бяха в състояние да дойдат, и тогава не сме ходили. Не ми се отваря. Преди 2 седмици, когато ходих за последен път, ние влязохме в апартамента с баща ми в коридора и майката на децата започна да ни изблъсква. Първо започна да изблъсква баща ми, след това и мен, изблъска ни по най-брутален начин, тръшна вратата и заключи пътната врата на апартамента. Ние си отключихме, аз си имам ключ, излезе от противоположната стая. Никога не се е осъществявал този режим. Аз нямам нито една секунда осъществен режим за тези две години. Последна година в детската градина е М.. Аз съм ходил в тяхната детска градина, но там не съм ги виждал, говорил съм само с директорката на заведението, не съм ги виждал там. Доколкото вече имам контакт с центъра в кв. „А.“, там се надявам да имам някакви срещи, да ми помогнат да имам срещи с децата. До там стигнаха нещата да ползвам посредничество, ако майката на децата реши да не възпрепятства този процес. В продължение на над 2 години тя по най-брутален начин умишлено възпрепятстваше процеса на моето виждане с децата и сега изведнъж да реши да помага за това децата да разберат кой

наистина е баща им, че баща им ги обича и иска да е заедно с тях. Няма пречки от моя страна аз да бъда с тях. Тя умишлено през тези много повече, може би 3 години... Бих ползвал услуги на психолог. Имам гняв, защото децата са умишлено доведени до това положение и сега изведнъж се оказва, че те са абсолютно и тотално отчуждени, и им се втълпява постоянно, че аз съм насилникът, аз съм побойникът, аз ги бия. Майката на децата включва по най-гнусен начин и баща ми, и майка ми, че ние ги бием заедно. От моя страна ще приложам всички усилия, но има ли гаранция след този 1 час, в който аз се намирам с децата в А., и след като се върнат децата в дома, в който живеят заедно с тяхната майка и с тяхната баба по майчина линия, с двамата си братя от другия, пак ще бъдат манипулирани. Те живеят в тази среда, аз съм в неизгодно положение, те са постоянно при тяхната среда. Аз мога да положя всички усилия, от друга страна те отново ги манипулират. Аз ще положя всички усилия от моя страна. Когато отидох да си видя децата през юни, когато ми беше изкарана третата забранителна заповед от тази жена, когато тя не присъства на това нещо, аз отидох с майка ми и баща ми да си видя децата, почуках на вратата, отвори се вратата и там беше майка ѝ. Тя ги настрои децата да ме замерят, с лоши думи като „Махай се“, децата взеха всички обувчици и пантофки, които имат в стаята, и започнаха да ме замерят. Ходя с майка ми и баща ми, защото никой не иска да има проблеми с майката на децата.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИСТЪПВА на основание чл. 59, ал. 6 от СК към изслушване на въззиваемата С. К..

ВЪЗЗИВАЕМАТА К.: Аз въобще не мога да разбера защо се защитава интересът на един агресор и насилник. Аз изпълнявам определението на съда, те влизат в жилището, отварят вратата, жилището е общо. Стаята с децата е винаги отворена. Когато те тримата влизат, децата се плашат, защото са виждали агресия от този човек, той постоянно крещи на мен, постоянно виждат агресия от този човек. Всички нападат мен. Давам децата винаги, ако не са болни, винаги имат възможност да ги вземат. Те не поискаха преди 2

седмици. Децата не поискаха да отидат с тях. Те го виждат, но не искат да отидат с него. Когато идват, те го виждат, той влиза в стаята. Не се е случвала среща през последните 2 години, защото те не отиват, аз не мога насила да ги дам, то ще е нещо ужасно, те ще загубят доверие към мен. Аз им казвам, че това е техният баща и трябва да се виждат с него. Те виждат обратното, аз говоря едно. Когато идват на срещи, те идват във вторник, сряда и петък, те виждат как той ме псува, как той ги дърпа те да излязат с него.

СЪДЪТ предупреждава да се спазва редът в съдебната зала.

ВЪЗЗИВАЕМАТА К.: Аз искам да ползвам тази услуга, защото наистина трябва да се пречупи това нещо и когато нямат мен. Ходихме в някакво помещение, видяхме, запознаха се с психоложки, хареса им там, видяха играчки. Съгласна съм да участвам в програми, на мен ще ми е полесно. Аз ще участвам, ако съдът постанови така. Разбирам, че ще се отразят негативно на децата нашите отношения помежду ни. Те нямат хубав пример пред себе си какво трябва да е семейство, М. вижда как един мъж се отнася лошо към една жена, тя после ще избере някакъв насилник за свой мъж, много добре разбирам всички тези опасности, за които казва вещото лице. И че М. няма хубав пример до себе си на един мъж, който е наистина мъж и изпълнява своите задължения, който показва какъв трябва да е отговорен мъж, който защитава своето семейство и се грижи за своите деца. Когато няма такъв пример, разбира се, и той няма да прави като нормален мъж.

СЪДЪТ докладва постъпило становище с вх. № 26010/26.10.2023г. от въззивника П. А..

АДВ. П.: Нямам доказателствени искания.

ВЪЗЗИВАЕМАТА К.: Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. П.: Моите впечатления от 4 години познанство на проблема са, че от 2020г. бившите съпрузи са в конфликтни отношения. Аз съм правила три пъти опити чрез медиатор да тушираме това напрежение. В крайна сметка под мое ръководство и настояване П. няколко пъти прави опити добронамерено и приятелски, включително съм се обаждала на адв. Н., да направят първата стъпка, т.е. отива в жилището и доброволно се предават децата, няма такова нещо. При всеки опит, не съм присъствала, но вярвам и на родителите му, които са интелигентни хора и бивши преподаватели, се демонстрира неприязън, тръшкане на врати и на следващия ден ние получаваме молба за защита от домашно насилие, при което аз минимум 6 месеца водя дело да докажа, че това е невярно. Отменяме заповедта за домашно насилие, но той е бил ограничен през всичкото това време. Направили сме всички възможни законови способи да осигурим тази връзка. Цитирала съм в жалбата и моля да вземете предвид изп.д. № 8200/2022г., със съдебен изпълнител К. лично съм разговаряла няколко пъти, майката шиканира всякакви опити. Налагана е санкция, включително чрез полиция, какви ли не опити ДСИ прави, начини и способи да осигури макар и за един път среща между бащата и децата, невъзможно е. Образуваха се по чл. 182 от НК ЧНД № 3806/2022г., 29-ти състав, това дело 2 години не тръгва, болнични, основателни причини, служебен защитник, отказ от такъв, всякакви законови способи да не върви делото. Макар и да бъде наложена някаква санкция, той пак няма да може да вижда децата. Два пъти майката отказва програма чрез контактен център. Имат договори, отказва да ги води, болни или не вдига телефона. Имаме назначена една психологична експертиза по последното дело за домашно насилие с № 7130/2023г., 26-ти състав, което от юни месец не може да тръгне. Вещите лица казват, че майката не съдейства. И това е все време, в което децата са отчуждени. Далеч съм от мисълта, че казаното от нея е вярно, че бащата е агресор. Те възприемат като агресия опита му да види децата, тръшкане на врати, заключване и ако той настоятелно каже „Е, този път искам да ги видя и няма да изляза от жилището.“ и се възприема като опит за домашно насилие, при което на другия ден ние получаваме призовка. В основата на конфликта всъщност стои едно жилище. Когато през 2017г. родителите на П. са решили да купят жилище, заради това жилище П. реално няма къде да осъществява дори режима на личен контакт с децата. 1/2 той е записал на името на детето, 1/2 е на

родителите му, от които $\frac{1}{4}$ от апартамента е със запазено право на ползване. На практика, той няма среда, в която да осъществява този режим на личен контакт, защото ние твърдим, че семейно жилище не е процесното, което беше предоставено със съдебното решение на първа инстанция. Аз смятам, че жалбата ни засяга и предоставяне на жилище. Този апартамент смятам, че погрешно е предоставен на майката, той не съставлява семейно жилище по смисъла на закона. Страните са в режим на разделност, майката има собствен апартамент в бл. 21 в ж.к. „Ч.“. Тя се самонастанява без съгласието на П. с децата и с майка си в неговото жилище. Оттогава той не може да има достъп до апартамента, което стои в основата на конфликтите и затова тя не го допуска да вижда децата, защото са обсебили целия апартамент. Ние считаме, че след като той не е живял в това жилище, той няма статут на семейно такова, същото следва да бъде предоставено на бащата, то е собственост на трети лица. Моля да уважите жалбата и в тази част, в която жилището следва да бъде предоставено на бащата. Той понастоящем живее в апартамента на сестра си в същия квартал, за да бъде близо до децата. На практика няма имот, в който да вижда децата.

ВЪЗЗИВАЕМАТА К.: П. А., за да покаже, че това не е семейно жилище, подари своя апартамент на сестра си, този апартамент подари на майка си и на баща си, родителите подариха своя апартамент пак на сестра му. Той лиши своите деца от всякаква Н. за някакво имущество. Тази $\frac{1}{2}$, за която сега спорим по 3 дела за това жилище, е единственото нещо, което може да е за децата. Те сега доказват, че това не е семейно жилище, а живяхме там 2 години. Те искат аз да напусна това жилище и да отида където живее майка ми, то е много малко жилище, няма как да се сместим, 5 човека сме. Те направиха всичко само и само моите деца да страдат по всякакъв начин. Адв. П., за да спечели клиент, е излъгала П., че аз съм идвала преди в България, че имам някакво жилище на „Златни пясъци“, имахме голям скандал, той така и не ми повярва.

АДВ. П.: Вярно е, че живеят в това жилище, но той никога не е живял там. Останалото абсолютно не е вярно.

ВЪЗЗИВАЕМАТА К.: Адв. Н. помоли да ѝ бъде предоставен срок за представяне на писмени бележки.

СЪДЪТ дава възможност на процесуалния представител на

въззиваемата страна да представи писмени бележки в едноседмичен срок, считано от датата на съдебното заседание.

СЪДЪТ обяви, че ще се произнесе с решение в законния срок.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в **11:02 часа**.

Председател: _____

Секретар: _____